

Intés a Szellem egységére (igehirdetés)

Alapige: Efézus 4, 1-16

Bevezetés: „járjatok úgy, mint illik
elhívátasotokhoz...”

Nagyon sok ember bolyong céltalanul
az életben, valami hasonló kül-
detéstudattal,

mint például:

„Carpe diem!”

„Élj a mának!”

Az „értelmesek”

vagyis lelki téren

igényesebbek ke-

resnek ennél ma-

gasabb célt, mint

például: család-

alapítás, vagy tudományos, művészi

karrier létráján igyekeznek feljebb és

feljebb haladni. Mások társadalmi,

szociális területen próbálják meg-

valósítani céljaikat. És vannak, akik

életre szóló történelmi nagy tett

létrehozására törekszenek rövid életük

alatt. Ezekre a bölcs prédikátor így

válaszol: „És tekinték minden dolgaimra,

melyeket cselekedtek vala az én kezeim, és

az én munkámra, mit fáradsággal végeztem
vala; és íme, az mind hiábavalóság és a
léleknek gyötrelme, és nincsen annak
semmi haszna a nap alatt!” (Préd 2,12).

Mi a te elhívásod erre a földi életre,

és ki hívott el

téged erre? Ha

emberek elhívá-

sa vagy saját

elgondolásod a-

lapján törekszel

céljaid felé, ak-

kor olyan vagy,

mint a sivatagba

ültetett fa, mely-

nek gyökere nem éri el az éltető

vízartalékokat, és menthetetlenül

kiszárad az élet megpróbáltatásai alatt.

Ám aki Istenben bíz, és az ő elhívása

szerint járja az élet útjait, az olyan,

mint a folyó mellé ültetett fa. És a

legnagyobb forráságban is gyümölcsöt

érlel. A mi elhívónk az Úr Jézus

Krisztus, aki által és reá nézve terem-

tett minden és mindenki. Akinek

adatott hatalom mennyen és földön, aki él és uralkodik örökkön örökké! Aki elhívott az örök életre és az érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. A mai napig felfoghatatlan számomra ez a drága mennyei elhívás, erre válasz nem lehet más, csak az, hogy úgy járok - e földi életemben, ahogy illik/méltó az elhivatásomhoz!

Hogyan járjunk?

„Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvetvén egymást szeretetben, Igyekezvén megtartani a Szellem egységét a békességnek kötelékében.”

Teljes igyekezetre kell törekednünk, nem immel - ámmal követjük Urunkat, sem nem félszívvel! Nem a mi „lelkünknek”, elképzeléseinknek kell kiteljesedni e földi létben, hanem Isten Szellemének és vezetésének életünkre nézve! A mi lelkünkől fakadó jószándékaink sokszor csak akadályozzák Isten Szellemének tökéletes munkáját saját életünkre és környezetünkre nézve. Ennek elfogadására teljes alázatosságra van szükségünk. Hiszen bennünk nincsen semmi jó, de Krisztusban mi is jót és általa életet munkálhatunk. *„Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”* (Ján 7,38) melyet szelídséggel és hosszútűréssel gyakorlunk egymás felé szeretetben, szenvedések közepette.

Mert az igaz szeretet mindig szenvedéssel jár, ahogyan a mi Urunk is szenvedve szeretett bennünket a kereszten. Ahogy a tanítványok sem választhatták meg tanítványtársaikat, így mi sem választhatjuk meg, hogy kik legyenek a gyülekezetben a hittársaink. Bár némelyek ezt teszik a maguk vesztére: *„El nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget”* (Zsid 10,25)

Nagyon fontosnak látom, hogy megértsük, ahová vezetett és helyezett bennünket Isten, ott kell teljességgel igyekezzünk! Ez miránk nézve a Filadelfia Baptista Gyülekezet, míg másoknak más helyi közösség lehet. Természetesen először mindig a családban kell helytállnunk, mint Istennek szolgálói, azután más testvérek felé, majd a világiak felé is szolgálhatunk. De elhivatásunk legfőbb célja saját gyülekezetünk, közösségünk szellemi egységét megtartani a békesség kötelékében. Nem a saját elképzelésünk szerint, hanem a fej, Krisztus meglátása szerint. Ha igyekezetünk és életünk nagyobb részt más „oltárokon” ég, akkor céltévesztett keresztények vagyunk, és nem a szellem egységét munkáljuk.

A szentek tökéletesebbítése érdekében minden ajándékot megkaptunk:

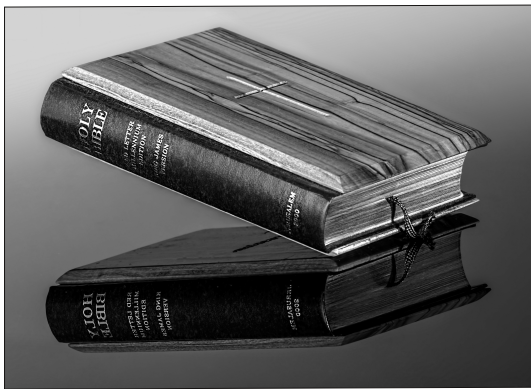
„Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesebbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére.”

Ő adott ajándékokat a szentek tökéletesítésére, hogy mindnyájan elérjünk az érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.

Ajándékainknak és szolgálatunknak ereje elsősorban saját gyülekezetünkben kell megnyilvánulnia, melyet nemcsak egy ember munkál, hanem egy szolgáló közösség teremt meg. Természetesen más keresztény közösségekre is lehet és kell is hatásunk legyen, de hangsúlyoznám közvetlen környezetünkre nézve, Isten minket bízott meg ezzel a szent elhivatással (a saját portánkon kell söprögetnünk). Ő ruházott fel ennek érdekében szellemi ajándékokkal, karizmákkal némelyeket.

Sokan vallják, hogy a gyülekezet nem önmagáért él, hanem elsősorban azokért van és létezik, akik a „falon” kívül élnek. A Szentírás nem erről

beszél, a gyülekezet elsőrendű célja: Krisztus testének építése. Cél, hogy a tagok az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjenek Abban, aki a fej, a Krisztusban. „Akiből az egész test, szép renddel egyberakdván és egybeszerkesztvén az [Ő]

segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére sze-

retetben.” Amennyiben ez megvalósul Isten munkája által egy közösségben, törvényszerűen el fogja látni missziós küldetését is a világ felé. Tehát a legfőbb missziós stratégia igen egyszerű: azokkal az elhívott testvérekkel együtt kell törekednünk az érett férfiúságra és Krisztus testének építésére, akiket a Fő mellénk adott. A Szellem egységének áldása pedig gazdagon fog kiáradni mind hívőkre és világiakra is ennek következtében. Az ajándékok pedig működni fognak. A tanító a tanításban oktatja, neveli a hívőket a Krisztus ismeretében. Az evangélista a jó hír hirdetésében tanítja a megtérés útjára a hitetleneket. A próféták által gazdagon van köztünk az

Isten személyes kijelentése, és a pásztorok által megvalósul a teljes gyámolítás mind szellemi, lelki és szociális téren a hívő gyülekezetben. *"És foglalatosok valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben..."*

Mindnyájan pedig, akik hívének, együtt valának, és mindenük köz vala... Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel".

(ApCsel 2, 42-47).

Hogy többé ne legyünk gyermekek... *„Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által.”*

Ha az ajándékok jól működnek egy adott helyi gyülekezet életében, akkor azt a közösséget a tévtanítások árja nem tudja megzavarni. Nagyon fontos azt is meglátnunk, ha egészségesen működik egy gyülekezet/közösség, akkor ott megtörténik időben az egészséges stafétaváltás is. A „némelyek” száma elkezd tovább növekedni, és nincsenek nemzedéki ellentétek a gyülekezetben. Mindenki

tudja, hogy hol a helye: a vének elsősorban a vezetésben, pásztorlásban és a tanításban, az ifjak a vének útmutatásai alapján a szolgálatok terhében, a gyermekek az engedelmességben gyakorolják magukat. Törekedve arra, hogy elhagyják a

gyermekhez illő dolgokat. (1Kor 13,11). *„Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egy-ségére, érett férfiságra, a*

Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére...”

Ennek a gyakorlati megvalósításának módját láthatjuk a következő versekben!

„Ezt mondom annak okáért és bizonyosságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, Kik értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni lélettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük keménysége miatt van bennük; Kik erkölcsi érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, minden tisztátalanságnak nagy nyereséggel való cselekedésére. Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust; Ha ugyan Őt megértettétek és Ő benne megtanítottatok, úgy amint az

igazság a Jézusban: Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ő embert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt; Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki - ki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.

Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet. Aki oroz vala, többé ne orozzon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a

szűkölködőnek.

Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak. És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Szellemét, aki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak napjára. Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettségék közületek minden gonoszszággal együtt; Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett nektek!" (Ef 4,17-32)

Ámen

Elek Sándor, Berettyóújfalu

Próféták, tanítók és utánzataik

1. rész

Az utolsó idők egyik jele, hogy megszaporodnak a hamis lelki vezetők, akiket az Úr Jézus hamis krisztusoknak és hamis prófétáknak (Mt 24,24) nevez. János apostol összefoglaló néven „antikrisztusoknak” hívja (1Jn. 2,18) legsúlyosabb eseteiket. Péter apostol hamis próféták és hamis tanítók megjelenésére figyelmezteti a hívőket (2Pt 2,1). Ideális esetben a gyülekezetek immunrendszere megfelelően működik,

és idejekorán kiveti magából ezeket az idegen elemeket (kiválnak vagy kizárják őket). Ekkor mindenki előtt nyilvánvaló lesz, hogy soha nem voltak közülünk valók (1Jn 2,19). A tapasztalat azonban sajnos inkább azt mutatja, hogy ezek a fertőző elemek sok esetben vígan uralkodnak a gyülekezeteken (2Kor 11,20). Amikor egy szervezet immunrendszere gyenge, vagy ismeretlen számára a betegség,

védőoltásokkal segíthetjük a mielőbbi immunválasz kialakulását, és ezáltal a betegség megelőzését vagy a gyorsabb gyógyulást. Isten ilyen „védőoltásokat” biztosít a gyülekezetek számára is Igéjében hamis vezetőkkal szemben. Jelen írás a hamis vezetők két típusával, a hamis prófétákkal és a tévtanítókkal foglalkozik. Mivel e két archetípus eltérő módon működik, eltérő a vakcina is, amellyel védekezhethünk ellene. Éppen ezért külön is fogjuk tárgyalni őket.

Sokszor esünk abba a hibába, hogy antikrisztus alatt egy vérgőzös, őrzőgő gyilkost képzelünk el, aki a sárkány hátán ülve szentek vérért issza, amelyhez a hamis próféta/tanító asszisztál. Az apostolok ettől sokkal kifinomultabb módszerekkel dolgozó hamis lelki vezetőkről beszélnek. Nem úgy „anti”-k és hamisak ezek, hogy mindenképp nyíltan tagadják az Urat, vagy gyilkolják az Övéit. Úgy „anti”-k és hamisak, hogy silány, hamis utánpótlást kínálnak Krisztusból a hívőknek. Úgy tesznek, mintha az Ő nevében prófétálnának, mintha az Ő Igéjét magyaráznák. Valójában azonban nem az Úr küldte őket, hazugságot prófétálnak és félremagyarázzák az Igét. Fontos részlet ez, ha fel akarjuk ismerni a hamisítványokat.

A próféták és a tanítók közszereplők Isten országában. Üzenetük elfogadása

vagy elvetése nem személyük elleni támadás, tanaik védelmében nem bújhatnak az egyszerű gyülekezeti tagok szerepébe. Nem kérhetik, hogy ismerjük meg őket, mielőtt véleményezzük munkásságukat, hiszen igehirdetésükben mindent elmondanak, amit tudnunk szükséges a véleményalkotáshoz. Esetükben ez az egyik megnyilvánulása a Jakab apostol által említett súlyosabb ítéletnek (Jak 3,1).

A próféták és a tanítók Krisztus testének rendkívül fontos részei, nem lehet köztük értékrangsort felállítani. Szükséges azonban számolni azzal a ténnyel, hogy különböző feladatot látnak el. Földesi Barnabás vendégposztja a Divinity blogon (<https://divinity.szabadosadam.hu/?p=22331>) rendkívül szépen foglalja össze a különbségeket:

„A próféták és a tanítók ugyanis sokszor ellentétes habitusban és szerepben öltönek testet. Ennek ellenére, vagy éppen ezért kéz a kézben járnak, és együtt testesítik meg az egyház számára az isteni gondviselést. A prófétának Isten életutát és sorsot ad, amit üzenetté kell formálnia. Lehet egy földrajzi, társadalmi, családi vagy munkahelyi helyzet, melyen keresztül Isten mélyen beleszántja lelkébe azokat a vájatokat, amik begyűjtik majd a Szentlélek gondolatait. Nem mindenhez

ért és nem tud mindent, mint a tanító! Időről időre várandós egy - egy fontos igazsággal, ami számára is életalakító jelentőséggel bír!

A tanító saját élettapasztalatán túlmutatóan is tud tanácsot és útmutatást adni. Képes az elveket és általános igazságokat a töredékes tapasztalatokra is adaptálni, az egyediben meglátni az általánost.

A próféta ezzel szemben saját és mások helyzetét emeli üdvtörténeti magasságokba. A tanítóval szemben a prófétának a saját helyzetét kell nézőponttá tennie, mert Isten egyik arcélét képviseli az emberek felé. Egy tanító ezzel szemben nem engedheti meg magának a személyességnek ezt a luxusát! Neki kiszögelni kell és eltávolodni magától, mert az embereket fogja Isten felé vinni. Egy próféta lehet virtuóz a kifejezésben és élhet a teatralitás eszközeivel, egy tanítónak ellenben le kell mondania erről. A tanítónak nem szabad a kivételekre építeni, a prófétának viszont azonosulnia kell az egyéni drámákkal. A próféta élete rejtőzködő és pusztai élet. A tanító a hegyen áll a folyamatos

figyelem középpontjában. A tanító hosszútávfutó, aki stratégaként éli az életét. Nagy munkabírású és bírja a módszeres, rendszeres terhelést. A próféta sprinter, aki egy nap alatt kétszer is megjárhatja a Jákob lajtorjáját, de utána évekre eltűnhet az

Adullám barlangjában. Koncentrációja intenzív, de rövid ideig tart. A tanító megteremti a helyzetet és lerakja az alapokat, kezdeményez és épít. A próféta reagál, betoppan és kiigazít.”

Az Ige alapján próféta bárki lehet, aki meghallja az Úr hangját (Ám 3,8). Nagyon sok egyszerű embert ismerünk a Szentírásból

és az egyháztörténelemből, akik próféták lettek, mert figyelmesek voltak Isten szavára és engedelmeskedtek is annak. Őket szoktuk „parasztprofétának” nevezni.

Sajnálatos módon viszont éppen a prófétai tisztség műveltségi cenzustól való mentessége folytán, sok esetben primitív emberek önmagukat prófétának kikiáltva leuralnak egész közösségeket. Ilyen esetekben jelent egyfajta védőhálót, hogy az Újszövetségben a gyülekezet nem kizárólag próféták vezetése alatt áll,

hanem tanítók és pásztorok is vannak az előjárók között. Ők hivatottak fékként funkcionálni a szerepét eltévesztő, elszabadult hajóágyúként viselkedő önjelölt vagy igazi próféta felé.

Mi a helyzet akkor, ha nem a szereptévesztéssel, hanem az üzenettel van a baj? „Ezt mondja az Úr” – kezdi a próféta. Ki vitatkozhatna vele? Hogyan mérhető le, hogy valóban az Úr szól-e neki, az Úr üzent-e általa?

Egyrészt, mivel egy próféta szó sem támadt saját magyarázatából (2Pt 1,20-21), nem lehet, hogy az új kijelentés ellentmondjon a Szentírás kijelentésének. Ha az ún. prófécia ellentétben áll a kánonnal, minden bizonnyal hamis és elvetendő.

Másrészt, ahogyan a puding próbája az evés, a próféciáé a beteljesülés (1Kir 22,28). Pontosan ezért gyakorolták az ószövetségi próféták, hogy egy hosszútávon beteljesülésre váró (pl. messiási) próféciát egy rövidtávon beteljesülő prófécia kíséretében mondtak el. Ez garantálta a számon kérhetőséget és szavahihetőséget. Ha nem teljesül be, amit a próféta

mondott, nem az Úr szólt általa.

Végül, de nem utolsó sorban a közösségi normakontroll (1Kor 14,29) hivatott eldönteni az előző két pont mellett a prófétálás valódiságát. Ha az Úr szól, meggyőzi erről a testvéreket is, és egységbe jutva tudnak ráállni a kijelentésre.

E háromkomponensű „oltóanyag” alkalmazásával hatékonyan különböztetheti meg a gyülekezet a hamis próféciákat az igaziaktól és a hamis prófétákat a valódiaktól. A felismerés azonban csak a kezdeti lépés. Szükséges, hogy a hamis próféciát intés és fegyelmezés kövesse.

Ha a próféta fogadja az intést, bűnbánatot tart, és elhagyja azokat a gyakorlatokat, amelyek miatt hamisan prófétált, visszaállítható a szolgálatba. Ha azonban nem jut belátásra, és továbbra is tendenciózusan emberi indíttatásból vagy ördögi sugallatra prófétál, azt egyértelműen hamis prófétává kell nyilvánítani, és meg kell fosztani próféta tiszttségétől.

Folytatása következik!

Jobbágy Péter, Miskolc

"A PRÓFÉTÁK PEDIG KETTEN VAGY HÁRMAN
BESZÉLJENEK, ÉS A TÖBBIEK ÍTÉLJÉK MEG"
1KOR 14,29

Mit mondott Jézus az aggodalomról?

Bevezetés

Nem lenne hatalmas áldás, ha megtudnánk szabadítani magunkat az aggodalmaskodás terhéől? Számtalan élethelyzet tölt el bennünket aggodalommal, és még azt sem mondhatjuk, hogy alaptalanul.

Ilyenkor azt érezzük, hogy valahogyan meg kell oldanunk a

helyzetet. De Jézus világosan mondja, hogy az aggodalom nem segít, nekünk pedig teljes bizalommal és hittel kell ügyelnünk arra, amit az Úr mond.

Megpihenés a fáradtaknak

A Mt 11,28-30-ban Jézus csodálatos, szelíd hívása áll előttünk: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.”

Egy másik helyzetben Jézus a tanítványait ugyanezzel az üzenettel szólítja meg, de más szavakkal

vigasztalva őket: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.*” (Jn 14,1) Mindkét igehelyen arra bátorít minket Jézus, hogy vessük

teljes bizalmunkat belé és Istenbe, bármilyen körülmények között legyünk is. Teljesen bízhatunk bennük, de semmilyen aggodalmaskodás

a mi részünkről segíteni nem tud. Emberi gyengeségünk miatt vonakodunk attól, hogy teljesen rábízunk magunkat Istenre. Az aggodalom foka mindannyiunkban másként jelentkezik, de őszintén szólva én nem ismerek olyan embert, aki teljesen szabad lenne az aggódástól. Gondoljunk csak a saját ismeretségi körünkre, ha ismernél valakit, aki nem aggódik, biztosan megkérdeznéd tőle, hogy hogyan jutott el a teljes engedelmességre ezen a területen.

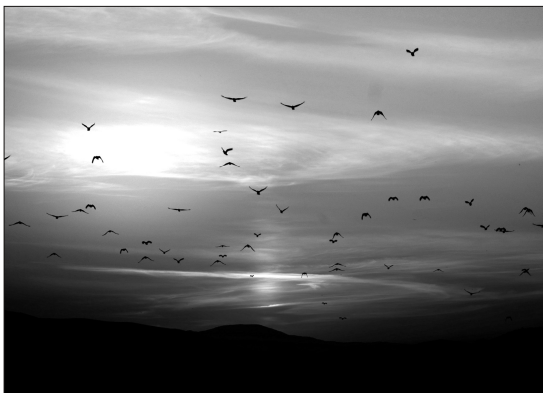
Csaknem 200 évvel ezelőtt, Joseph Scriven így öntötte formába Jézus szavait egyik legismertebb énekében: „Ó, mily hű barátunk Jézus, minden bajban megsegít, mily jó elé

imádságban vinni éltünk ügyeit.” Ezek csak a bevezető sorok, de az egész ének az Úrban való bizalomról beszél, mely megsegít minket aggodalmaink között.

Ne aggodalmaskodjatok!

Jézus még nyíltabban beszél a aggodásról a hegyi beszédben a Mt 6,25-34 -ben. Így szól: „Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek.

Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál? Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak; De mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek? Ne aggodalmaskodjatok

tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.”

Jézus félreért-hetetlenül és nyíltan beszél. Szavait nem tekinthetjük úgy, mint egy tanár, egy szülő, egy hivatalnok vagy egy bíró, egy gyógyszerész, egy pénzügyi tanácsadó szavait. Ezeknek az embereknek a tanácsait nagyra értékelhetjük, és eldönthetjük, hogy alkalmazzuk-e őket vagy elutasítjuk. De Jézus a mi Urunk és Megváltónk, Akibe bizalmunkat vetettük. Nem válogathatjuk meg, hogy minek engedelmeskedünk és mit utasítunk el abból, amit mond. Amikor Jézus azt mondja, hogy „ne aggodalmaskodjatok”, akkor mi tökéletes engedelmességgel tartozunk ebben is Neki.

Az aggodalmaskodás nem tesz minket nagyobbá egy arasszal sem. Éppen

ellenkezőleg! Ártalmára van az egészségünknek is. Miért aggódsz az étel, az ital vagy az öltözet felől? Miért aggódsz a holnap felől? A tanítványok arra lettek tanítva, hogy amikor letartóztatják őket a hitükért, és a hatóságok elé állnak, akkor ne aggódjanak amiatt, hogy mit vagy hogyan szóljanak, mert a Szent Szellem fog szólni rajtuk keresztül.

Jézus békessége

Jézus biztosít bennünket afelől, hogy Ő soha nem fog minket elhagyni, és nem fog megfélemlíteni rólunk. Ő tudja, hogy e világon nem leszünk háborúságok nélkül. Erőtéljes biztatást kapunk Tőle a Jn 14,27 szerint: *„Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom*

én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

A Mester utolsó szavai tanítványaihoz, a főpapi imádsága és letartóztatása előtt ezek voltak: *„Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságotok leszen; de bízzatok: én meggyőztem a világot.”* (Jn 16,33)

Hallgass Jézusra! Legtöbben túl sokat aggodalmaskodtunk életünk során. Nem készakarva engedetlenkedünk Neki, de emberi gyengeségünk és tehetetlenségünk következtében nem vetjük terheinket Őra. Imádkozzunk erőért, hogy odafigyelve Jézus tanítására, kövessük Őt ezen a területen is. Jézus azt mondja: *„Ne aggodalmaskodj!”*

Granville Pillar, Nyíregyháza

Michael Faraday (1791 – 1867) élete avagy legyen a tudomány mindenkié ingyen

Bevezetés

Faraday neve azoknak, akik az elektromossággal foglalkoznak igen ismert, elég csak a kondenzátorokra gondolni, hiszen a kapacitás SI egysége a Farad, vagy a Faraday-kalitka is szintén róla kapta a nevét. Ha tételesen

elkezdénénk felsorolni, hogy mi minden fűződik a nevéhez, lehet, hogy az meghaladná a házi dolgozat 4 oldalas terjedelmét.

Ahogy többet olvastam e kiváló tudósról, úgy döbbsen meg az életútján, a kutatásain, kísérletein,

valamint szerénységén, önzetlenségén és jellemén. Valóban elmondható, hogy egyike a legnagyobb tudósoknak.

Gyermek - és ifjúkora

Nagyon szegény családban nevelkedett fel Angliában, egy istálló fölötti két szobában. Édesapja kovács volt, és Michael egész gyermekkorát a lovak körül töltötte. Mivel nem volt pénzük, nem íratták be iskolába, volt olyan hét, amikor egy egész héten mindössze egy szikkadt kenyeret evett, semmit hozzá. Sokszor játszott a húgával, Maggivel szegekkel és mágnessel. Így magyarázta testvérének a jelenséget:

"Minden szeg vasból van, ez a patkó pedig különleges vasból készült. Erő van ebben a vasban. Én nem értem, de szeretném megérteni. Egy napon meg fogom tudni, hogyan működik ez az erő" - mondta Michael.

10 évesen újságot adott ki bérbe Michael, ezzel keresett magának valamennyi pénzt, mert akkoriban nem adták el az újságokat, csak bérelték az emberek, mert több óras munkát jelentett abban az időben egy kis kétoldalas újság kinyomtatása is. Kiadta bérbe, majd egy óra múlva összeszedte az újságokat, majd a következő utcába vitte. Mire beesteledett, végigjárta az egész várost, és nagyon kifáradt. Olvasni úgy tanult meg, hogy az egyszerűbb szavakat kibetűzte az újságban. A munkaadója

segített neki, és adott időt is, hogy olvashasson.

Minden keresményét az édesanyjának adta, hogy ennivalót vehessen. Akkoriban a vacsora után az egész családnak az édesapa a Bibliából olvasott fel és nagyon megragadta a fiatal fiút a teremtéstörténet és, hogy a világosság Isten szavára lett. A láthatatlan erőkről is innen kezdett el gondolkodni, mint ami a bizonyos vasakban is van. Egyik alkalommal, amikor éppen volt rá pénzük, az édesanyja gyertyát gyújtott, és így magyarázta a gyerekeknek: Ahogyan a gyertya fénye elúzi a sötétséget, így űzi el a Jézus Krisztus is a félelmet és a bűnt. Michaelben rengeteg kérdés volt a gyertyával kapcsolatban is: "Miért olyan hegyes a lángja? Mi az a kék rész benne? Miért ég fényesebben, ha egy kevés levegőt fújunk rá, és miért alszik el, ha erősen ráfújunk?"

Az édesanyja nem tudott ezekre a kérdésekre válaszolni, de az esti beszélgetések alkalmával döntötte el a kicsi Michael, hogy Istennek adja az életét, és minden kérdését Neki teszi fel.

14 éves korában költözött a munkaadójához, akinél dolgozott, és könyvkötő tanuló lett. A tanulási idő alatt teljesen ingyen dolgozott. A könyvekkel körülötte Faradaynek sok ideje volt az olvasásra. Nagyon sokfajta

könyvet olvasott: prédikációkat, híres tudósok, költők, írók műveit. Egy napon nagyon rövid cikket olvasott az Encyklopedia Britannica-ban az elektromosságról. A cikk nagyon rövid volt, mert akkor még alig tudtak valamit az elektromosságról. Michael

újra és újra elolvasta a sorokat, majd így imádkozott: „Drága Uram, dolgozhatnék én ezen a területen? Olyan titokzatos és érdekes ez. Talán egy napon dicsőséget hozhatnék a Te nevedre szerény kísérleteimmel. Talán mások is vonzódhatnak ezáltal a világ világosságához, ahogyan én is vonzódtam,

amikor évekkkel ezelőtt édesanya tanított a gyertyával.” Egyszerű kísérletekbe kezdett, hogy kipróbálja, megértse az elektromosságot. Egyik nap felsóhajtott Istenhez: „Bárcsak tudnék rajzolni, akkor képekkel ábrázolhatnám a kísérleteimet.” Nem sokkal ezután talált egy olyan lehetőséget, hogy egy művész csizmáját tisztította meg minden nap, ő pedig rajzórát adott neki fizetesképpen.

Amikor 21 éves lett életének egyik legcsodálatosabb meglepetése érte: Robert testvére (bátyja) 21 shillinget

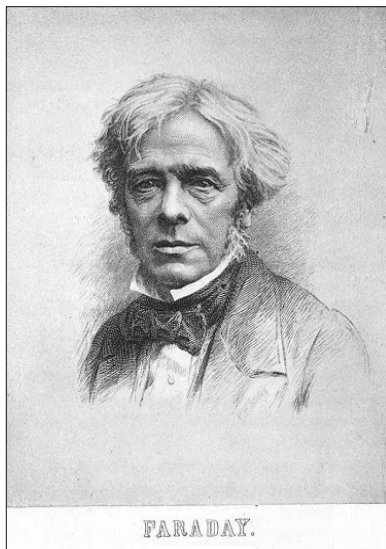
adott neki, hogy részt vehessen 12 tudományos előadáson. Az előadásokat Sir Humphrey Davy tartotta, aki világhírű tudós volt. Faraday elragadtatva hallgatta, mert még soha nem látott senkit azelőtt, aki bemutatott és elmagyarázott volna egy

tudományos felfedezést. Az előadásokról miután hazament, szépen átmásolta a készített jegyzeteit, amit a saját rajzaival szemléltetett. Bekötötte és ajándékképpen elküldte Sir Davynek.

Egy évvel később a tudós levelet küldött Michaelnek: „Van egy üres állás itt a Royal Institute-ban Lon-

donban, ahol dolgozom. Igaz, csak a lombikokat kellene mosni a laboratóriumban. Ha akarod, jöjj azonnal!” A könyvkötő munkaadója megpróbálta marasztalni, hogy ráhagyja mindenét, ezért Istent kérte segítségül, hogy mit tegyen. Miután imádkozott, tudta a választ: soha nem akarta a pénzt az első helyre tenni az életében. Elköszönt, és ment lombikokat mosni.

A Royal Istitute közelében lakott egy padlásszobában, és folytatta tovább a kísérleteit. Bízott benne, hogy talán fel

tud találni egy gépet, ami az embernek dolgozik, és könnyebbé teszi a nehéz munkát. Sokszor a kísérletei felrobbantak, de nem adta fel. Azért is imádkozott, hogy legyen türelmes, ha nem sikerülnek a kísérletek. Sir Davy próbált Michael kérdéseire válaszolni, de ő sem tudta mindenre a választ. Arra biztatta Faradayt, hogy próbálja ki és bizonyítsa be az elképzeléseit.

1821 -ben sikerült az elektromos energiát mechanikus energiává alakítania, ami az elektromos motor működésének az alapjait tette le. Megalkotta az egypólusú motort. Ez volt az egyik legfontosabb felfedezése.

Munkássága

Innentől kezdve egyre több mindent fedezett fel.

- 1825-ben felfedezte a benzolt.
- 1831-ben 10 év kutatómunka után meghatározta az elektromágneses indukció törvényeit.
- 1832-ben elektrolízissel foglalkozott, ő vezette be az anód, katód, elektróda és ion kifejezéseket.
- 1845-ben a fény és a mágneses tér kölcsönhatásait vizsgálva fedezte fel a róla elnevezett effektust.
- Egy gyertya kémiai története címmel sikeres előadássorozatot tartott kémia és fizika témakörökben a Királyi Intézetben; ezzel kezdődött a fiataloknak szóló karácsonyi előadások sorozata, amit a mai napig minden

évben megtartanak ott, és Faraday nevét viseli.

Magánélete

Megházasodott, és egész házasságát alatt két kis szobáskában éltek szerény körülmények között. Az ipar és a kormány gazdag emberei nagy összegeket ajánlottak fel Michaelnek, hogy nekik dolgozzon, de ő visszautasította, hogy tovább folytathassa a kutatást és újabb dolgokat bizonyíthasson be.

Minden második vasárnap egy kis gyülekezetben prédikált.

Nagyon szerette a munkáját, sőt egy idő múlva elhanyagolta az étkezéseket, keveset aludt, és emiatt egy napon összeesett és nagyon beteg lett. 4 évig kellett pihennie, de utána felgyógyult, és folytatni tudta a kutatásait, felfedezéseit. Ekkorra már az egész világ ismerte Michael Faradayt. Híres emberek látogatták meg, tehetséges tudósok írtak neki, és tanácsát kérték. A királyi család tagjai kérték, hogy mutassák be őket neki. 95 tiszteletbeli címet kapott főiskoláktól és egyetemektől. Még ezek után is a feleségével a két kis szobáskában laktak, mert szegények voltak, mert Faraday nem akarta szabadalmaztatni a találmányait, hanem ingyen adta a világnak.

Öregkora és életének a vége

Egy napon egy küldött levelet hozott

Faradaynek. A levél vastag, krémszínű papírra volt írva, arany pecséttel lepecsételve. Viktória királynő írta!

A királynő lovaggá akarta ütni Michael Faradayt. Ez a megtiszteltetés fényes ceremónia keretében történik a Buckingham palotában. Ezek után minden

hónapban nagy összegű pénzt fog kapni, a feleségét pedig Lady Faradaynek fogják hívni. Ha meghal, a Westminsteri apátságban fogják eltemetni királyok és más nagy emberek közé.

Faraday visszaemlékezett azokra az évekre, amikor szegény újságkihordó volt, amikor nem volt ennivalója, nem járhatott iskolába. Körbenézett a szegényes szobácskában, majd ezt mondta: „Köszönöm, nem fogadom el. Kérem mondja meg öfelségének, hogy köszönöm, de én nem vagyok méltó erre a megtiszteltetésre.”

Ekkorra már nagyon meggörbedt

Michael az ízületi gyulladása miatt, és alig tudott járni, így elfogadta, hogy egy nagyobb, földszinti lakást adjanak neki, kicsit jobb környezetben.

Nem sokkal halála előtt egy újságíró látogatta meg, aki megkérdezte:

„Uram, milyen elképzelései vannak a halál utáni életről?”

Faraday azt válaszolta:

„Nincsenek semmiféle elképzeléseim, biztos dolgokra támaszkodom, amikről meggyő-

ződtem.

Tudom, hogy az én Megváltóm él, és én is élni fogok.”

Összegzés

Lehetséges, hogy sokan bolondnak tartják/tartották Faradayt, amiért visszautasította a „jobbnál jobb” lehetőségeket, de ő ezt nem bánta meg soha, és azt gondolom, hogy több mindenben is lehet példa a mai kor emberének az ő gondolkozása.

Török Sándor, Szentes

Újjászületésem története

Hívó családban születtem. Már egész kicsi koromtól kezdve jártam imaházba, bibliakörre, és családi áhítatokon is hallottam az Úr Jézusról. Tudtam, hogy minden ember bűnös, hogy aki nem bánja meg a bűneit, és nem akar tőlük megtisztulni, az a pokolba fog jutni. Tisztában voltam a saját bűneimmel is. A testvéreimmel szemben gyakran szeretetlen voltam, gyakran veszekedtem velük, sokat hazudtam nekik, és sokat hazudtam a szüleimnek is. Persze nem akartam ezt, de magától jött a rosszaság. Ha nem is azonnal, de pár nap után mindig kiderült, hogy hazudtam, s ilyenkor nagyon szégyelltem magam. Mindig elhatároztam, hogy többet nem fogok hazudni, és megváltozok, de ez nem sikerült.

Egy nap Anyukának újból hazudtam, és láttam, hogy sír. Nagyon elkeseredtem, hogy már megint így megbántottam. Furdalt a lelkiismeret, éjszaka nem tudtam elaludni, így kimentem hozzá, és bocsánatot kértem tőle. Bár azt mondta megbocsát, mégis tudtam, hogy bocsánatkérésemet nem lehetett komolyan venni, mert úgy éreztem, hogy már eljátszottam a bizalmát. Tudtam, hogy még mindig ugyanolyan szomorú. Másodszor is

kimentem hozzá, és mondtam neki, hogy nem szeretném ezt tovább folytatni, nem akarok mindig hazudni és veszekedni, és nem akarok a pokolba jutni. Ekkor az szomorított el leginkább, hogy Anyukámat megbántottam, és csupán a szüleimnek akartam megfelelni. Később azonban rájöttem, hogy nem helyes, ha emberek tetszését keresem, mert egyedül Isten véleménye számít, és ha Neki engedelmeskedek, akkor lesz boldog életem.

Imádkoztunk. Kértem az Úr Jézust, hogy bocsásson meg, és segítsen megváltozni. Akkor este az egyik áhítatos könyvben a szíriai Naámán feleségének szolgáló kislányról volt szó. A kislány szeretettel szolgált az úrnője felé, pedig elszakítva élt a szüleitől, és mégis akarta az ellenség hadvezérének a gyógyulását. Ebből a történetből azt vontuk le üzenetként, hogy kisgyermekként én is lehetek az Úr Jézusé, engem is elfogad, fel tud használni, ha ezt én is szeretném, annak ellenére, hogy kislány vagyok. Ezt 9 évesen éltem át.

Évekkel később, 2014-ben jött el az a szakasza az életemnek, amikor teljesen elment az életkedvem. Rengeteg kérdés jött fel bennem, amikre nem kaptam választ. Nem értettem, hogy miért kell

élnem, hogy Isten valójában miért teremtett meg engem, miért nem lehetek már ott a mennyben, ha ez a földi élet úgyis csak szenvedés. Teljesen céltalan voltam.

Abban az évben nyáron részt vettem egy ifjúsági táborban, ami azért volt

nagy dolog, mert nem sok kellett ahhoz, hogy elmaradjon, a fiatalok érdeklensége miatt. Végül a vezetők mégis úgy döntöttek, hogy megtartják a tá-

bort, és nagyon jól döntöttek.

A kis létszám miatt a csoportbeszélgetéseken nem volt nehéz megnyílnom. Egyik nap elmondtam minden problémámat, amivel akkor küzdöttem, és valószínűleg csak zúgolódás áradt akkor belőlem. Ezután megszólalt az egyik fiatal testvér és egy ígét mondott. *"Nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel."*

Nem kellett többet mondania. Mindezt megértettem. Rájöttem arra, hogy nekem valójában nincsen személyes kapcsolatom Istennel. Azért zúgolódom, mert nem Vele élem az életemet. Azért nem vagyok megelégedett és azért nem tudok örülni az életnek, mert Őt kihagyom belőle. 9 évesen megtértem,

rám terhelődtek a bűneim, hoztam egy döntést az Úr Jézus mellett, meg is szabadított, és azután már nem volt kérdés, hogy az Ő gyermeke vagyok, és ha visszajön, akkor engem is elvisz magával. Mégsem tudtam egészen idáig, hogy milyen az Úrral járni, milyen az,

amikor Ő vezet, tanácsol, én pedig hálából engedelmeskedek Neki, és viszontszeretem Őt. Világossá vált előttem, hogy ez így nincs rendben, és ahhoz,

hogy teljes életet élhessek, ahhoz Rá van szükségem.

Ekkor elhatároztam, hogy változtatni fogok, és ezentúl minden apró dologban az Ő akaratát keresem. Ezután már nem azért kerestem Istent, mert a szüleim azt tanították, hogy ez a jó, hanem azért mert tudtam hogy Rá van szükségem, ha nem akarom hogy az életem üres és céltalan legyen. Mivel egyre inkább Istennek tetsző életet szerettem volna élni, eldöntöttem, hogy beme-
rítkezek. Amikor az Úr Jézus beme-
rítkezett, azt mondta, hogy így illik nekünk minden igazságot betöltenünk. Ezért az iránta való engedelmességből 2015. jún. 14-én ezt én is megtettem. Úgy gondolom, hogy ezzel is Őfelé

közeledtem egy lépéssel, és szeretném ha még sok hasonló engedelmes lépés követné ezt az életemben. Elkezdtem komolyan keresni az Úr akaratát és meg is cselekedni azt. Ekkor adtam át igazán Isten kezébe az irányítást.

Visszatekintve hiszem, hogy abban a táborban az Úrnak Lelke nyitotta fel a

szememet az akkori állapotomra. Azóta tudok igazán gyönyörködni az Ő munkájában, amit végez az életemben és a környezetemben, mert ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúlnak és minden újjá lesz (2Kor 5,17)

Frank Mirjám, Berettyóújfalu

Balesetem története

A 2020. augusztus 15-én történt, hogy az V. családos hét pányoki táborból tartottunk hazafele Szabó Márkóval és Fodor Beával. Nyékládháza közelében egy külterületen lévő körforgalomból hajtottunk épp ki, s kezdtem a gyorsítást, mikor egy túl gyorsan haladó személygépkocsi a kanyarban frontálisan belénk ütközött.

Ez a tábor rendhagyó volt számomra, mert most először Igével szolgálhattam. A szolgálat elején elmondtam, hogy én nem vagyok annyira gyakorlatias ember, inkább elméleti. S előre elnézést kértem azoktól, akik szeretnek gyakorlatias dolgokat hallani egy igei szolgálatban. A héten elhangzott többek közt az, hogy mi nem csupán élőszóval hirdetjük Isten országát, hanem a cselekedeteinkkel is. Pár hónappal eze-

lőtt Gál Lajos testvér feltöltött egy háromperces videót a csatornájára, aminek a címe: Egyről a kettőre.

Röviden a videó üzenete az, hogy a hívő életünk olyan, mint mikor egy hosszú lépcsőn haladunk felfelé. Miközben haladunk, ugyanaz a monoton kép tárul elénk. S vannak pillanatok, mikor Isten megengedi, hogy lásd, hol tartasz s visszatekinthetsz. Ezeket azért írom le, mert a balesetben megláttatta Isten velem, hogy bizony gyakorlatias vagyok. Nem hiábavaló az Ő munkája bennem.

Mikor bekövetkezett a baleset, azt gondolom mindnyájan meglepődtünk, hiszen nem ez az, amire számít az ember, mikor egy lelki alkalomról tart hazafelé. Mikor kiszálltam, azon gondolkodtam, hogy mi is ilyenkor a

teendő. Ekkor átmentem a túloldalra megnézni, hogy Márkó és Bea hogy vannak. Szinte csak a biztonsági öv által okozott zúzódásokat szenvedtük, mindnyájan kiszálltunk az autóból. Szavak nélkül háromszögben kört alkotva álltunk, megfogluk egymás vállát, lehajtottuk a fejünket s pár másodpercig csendben voltunk. Hálásak voltunk Istennek, hogy megőrzött.

Ezután megnéztük, hogy a másik autóban

utazók hogy vannak. Egy középkorú pár utazott együtt, János és Judit. János ki tudott szállni az autóból, s fél lábon ugrálva leült a fűre s a lábát fájlalta. Judit arcán rémület volt, s csak ült az ülésen s a mellkasát fájlalta. Segítettem neki kiszállni s a fűre vezettem, hogy leüljön. Kérte a táskáját s vizet. Miután odavittem neki, imádkoztam értük. Rövid idő alatt kiért a mentőcsapat s a rendőrök is. Rajtam kívül mindenkit beszállítottak a miskolci kórházba kivizsgálásra. A járőr rendőrök, akik újoncok lehettek, mert fiatalok voltak s más volt a ruhájuk, szóba elegyedtek velem. Mondtam, hogy miután bekövetkezett a baleset, azon gondolkodtam, hogy most mit is kell

csinálni ebben a helyzetben...? Mondta, hogy a sokkhatás miatt biztosan. Erre én mondtam, hogy nem volt semmilyen sokkhatás. Teljes békességem volt, talán még a pulzusom sem változott. Csak egyszerűen nem tudtam, hogy mi az első lépés. Az elakadásjelző

háromszöget kell kirakni, vagy a mentőket hívni? Mivel nem voltam még ilyen helyzetben. S elmondtam, hogy mióta megtértem, békességem van.

Visszakérdezett, hogy: „Mit csinált!!?”

A helyszínelő végezte a munkáját, én pedig álltam ott a roncs előtt, s azon elmélkedtem, hogy ennek az autónak két szolgálata volt. Az egyik az volt, hogy szállította a testvéreket alkalmakra, mint most is. A másik pedig az volt, hogy egy ilyen helyzetben, noha tönkrement, de megőrizte az utasait. Ezt a járőr rendőröknek is elmondtam! Mikor ezeket gondoltam, könnyes lett a szemem, mert megemlékeztem Jézusról. Nem egy autót láttam, hanem Őt újra, s amit tett értem, értünk. Éveken keresztül gyógyított, tanított, szabadított, bemutatta az Atyát s végül önmagát adta halálra, hogy nekünk életünk legyen.

Miközben kommunikáltam a rendőrökkel, észrevettem, hogy fura, kerek szemekkel figyelnek. Kicsit mintha értetlen ábrázatuk lenne. Utólag értettem meg, hogy mi lehetett ez.

Egy helyszínelő ugyanis sokszor találkozik balesettel. S bizonyára a legtöbbször a balesetet okozó vezetőt illeti a vétlen autóvezető vádakkal: "Miért volt ilyen figyelmetlen!?" "Meghalhattunk volna!" "Mi lesz most velünk!?" Az autónk összetört!" Ilyen, s hasonló dolgokra gondolok. Tőlünk

pedig semmi illet nem tapasztalhattak, hanem inkább segítőkészséget. A helyszínelő bizonyára látta a gumiszőnyegre esett Bibliát s összerakta a képet, hogy ezek biztosan hívók. S ezért viselkednek így, ahogy.

Urunk utólag láttatta meg velem, hogy néki tetsző módon viseltük magunkat, belülről fakadóan természetesen.

Dicsőség neki bennünk végzett munkájáért!

Szilágyi István, Biharkeresztes

"Egypercesek"

Van egy teknősrünk, a neve Teki. (Igen, én neveztem el) Vele kapcsolatban gondolkoztam el ma.

Szemben ültem a kis állatkával, és látom, hogy folyamatosan úszik teljes erővel - neki az akvárium üvegének. Okos jószág...néztem ilyen sajnálattal és megvetéssel egy ideig, aztán elgondolkoztam, hogy amúgy milyen aranyos, hogy nem adja fel, hogy mennyi remény van benne....évtizedek óta próbál kijutni.

Mennyivel szomorúbb látvány lenne egy megkeseredett, sarokban gubbasztó reményvesztett Tekit látni.

Azután jött a készítés párhuzamot húzni.

Vannak az életben olyan helyzetek, amikor "fejjel megyek a falnak", és semmi sem változik. Kívül. De belül Isten dolgozik, próbálja a kitartásomat, engedelmességemet, reménységemet. Meg aztán van, mikor Teki szabadon garázdálkodhat a lakásban, mikor - bár nem az ő erejéből, hanem a mi erős kezünk miatt, ami kiveszi a helyéről - az az üveggel nem akadályozza.

Isten is van, hogy egy pillanat alatt félreteszi azt, ami azelőtt hatalmas akadály volt. (Ellenséges hadsereg

megfutamtása, elhengerített kő, lecsendesített tenger - számtalan példa van erre a Bibliában is.)

Szóval kitartás testvérek, abban, amibe Isten állít, mert aki mindvégig kitart, megáll, arra vonatkoznak az ígéretek! "Kívánjuk pedig, hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanusítsa a reménységnek bizonyossága iránt mindvégiglen. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, a kik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéreteket."

(Zsidók 6,11-12)

Ezt szintén ma olvastam Amy

Carmichael-tól:

"It is great to be faced with the impossible, for nothing is impossible if one is meant to do it. Wisdom will be given, and strength. When the Lord leads, He always strengthens."

(Valahogy így hangzik magyarul:

Nagyszerű szembenézni a lehetetlennel, mert semmi sem lehetetlen akkor, ha azt valakinek meg kell tennie. A bölcsesség megadatik hozzá, és

az erő is. Ha Isten vezet, Ő mindig meg is erősít.)

Gál Mónika, Szeghalom

"JÁRJATOK MÉLTÓAN AZ ÚRHOZ, TELJES TETSZÉSÉRE, MINDEN JÓ CSELEKEDETTTEL GYÜMÖLCSÖT TEREMVÉN ÉS NÖVEKEDVÉN AZ ISTEN MEGISMERÉSÉBEN; MINDEN ERŐVEL MEGERŐSÍTETVÉN, AZ Ő DICSŐSÉGÉNEK HATALMA SZERINT, MINDEN KITARTÁSRA ÉS HOSSZÚTŰRÉSRE ÖRÖMMEL"

KOL 1,10-11

Ároni áldás

Dallam és szöveg: Kocsis László

1. Áld - jon meg Is - te - nünk két - ke - zé vel,
2. Kí - sér - je u - ta - dat te - kin - te - té vel,

6

Ra - gyog - jon ar - ca rád dics - fé - nyé - vel!
Fo - gad - ja i - má - dat sze - re - te - té vel!

11

Ba - jok és pró - bák közt ő - riz - ze él - ted,
Bá - nat és csüg - ge - dés nem árt - hat né - ked,

15

Ke - gyel - me ment - sen meg tart - son meg té - ged!
Mert Ő lesz mind - e - zek közt bé - kes - sé ged!

20

3. Hol ket - ten egy - ség - ben mind - ezt meg - é - lik, Sor - suk kor - mány - zá - sát

27

fent - ről re - mé - lik; U - tó - da - ik mind nyo - muk - ba lép - nek

34

Mind - vé - gig ki - tart - va cél - ba ér - nek.

Mentsd az életed!

Egy dermesztően hideg, havas napon, Sadhu Sundar Singh egy hegységen kelt át Tibetben. Ő és tibeti kísérője a fagyhalál szélén álltak, és kétségben voltak affelől, hogy egyáltalán elérik úticéljukat.

Ekkor egy magatehetetlen, haldokló emberre találtak az úton. Sundar úgy vélte, hogy segíteni tudnak a bajba jutottnak, de kísérője azt mondta, hogy most saját magukat kell menteniük és nem más. Ezzel otthagyták őket. Nagy nehézségek árán Sadhu a hátára vette az embert, és küszködve vitte előre nehéz szállítmányát. Az erő kifejtés hamarosan felhevítette mindkettőjük testét. Nem

jutottak nagyon messzire, amikor Sundar megpillantotta korábbi útítársa kihűlt holttestét, keresztben az úton.

Végül elérte azt a falut, ahova igyeke-

zett, és közben magához tért a félholt ember is. Együtt adták hálát Istennek azért, hogy kiragadta őket a halál torkából. Sadhu később elmondta, hogy

ennél az esetnél soha nem találta jobb gyakorlati megvilágítását a következő Igének: „Valaki igyekezik az ő életét megtartani, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt.” (Luk 17,33)

Fordította: Gál Lajos, Szeghalom
Mrs. Arthur Parker: Sadhu Sundar Singh,
Isten elhívottja (1920) – Részlet (83-84.o.)

" AKI MEG AKARJA MENTENI AZ ÉLETÉT, AZ ELVESZÍTI AZT, DE AKI ELVESZÍTI AZ ÉLETÉT, AZ MEGMENTI AZT"

LUK 17,33

HÍREK

Gyermekáldás

Deme Eszter, 2020. 10. 26. Marika és Dávid gyermeke, Berettyóújfalu

Szoboszlai Manna, 2020. 12. 23. Evódia és Zoli gyermeke, Berettyóújfalu

Bakai Anna, 2021. 01. 14. Andi és Laci gyermeke, Békéscsaba

Haláleset

2020. december 21-én Bontáné Kriston

Krisztina testvérnőnk (Tibolddaróc) az Úrhoz költözött.

Tervezett alkalmaink

2021. 03. 20. Férfi Csendesnap

2021. 04. 17. Női Csendesnap

2021. 04. 30. - 05. 01. Építőtábor
(Vírushelyzet miatt a helyszínének egyeztetése folyamatban van.)

A folyóiratot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és minden érdeklődőnek térítésmentesen megküldjük. Ezúton is köszönünk minden támogatást!

Várjuk olvasóink leveleit, írásait a terjesztés címére.

Terjesztés-megrendelés a Testvéri Szövetség Egyesület címén:
5520 Szeghalom, Táncsics M. u. 18/1
tesz.kozhasznu@gmail.com

Számlaszám:
OTP 11733003-20119502-00000000
Kérjük a közlemény rovatba beírni:
"Szövetség újság!"

Támogatását egyszerűen, honlapunk adományozási felületén keresztül is eljuttathatja hozzánk:
www.tesz.net/adomanyozas

Kiadó: A Testvéri Szövetség
Közhasznú Egyesület
Az egyesület honlapja:
www.tesz.net

Felelős kiadó: Dr. Szoboszlai Zoltán

Felelős szerkesztő: Gál Lajos

Szerkesztőség tagjai:
Elek Sándor, Máté Andrásné

Tördelés, szerkesztés: Gál Lajosné

Korrektúra: Bálintné Száraz-Nagy Hedvig
Elekné Szoboszlai Réka,
Szvetnyik Melinda, Urbán László

Megjelenik: negyedévente
Aktuális példányszám: 820 db
Szoliter Nyomda, Hódmezővásárhely